

Čís. 8565.

Již možnost pochybnosti o tom, zda nejsou splněny podmínky § 92, druhý odstavec čis. 3 nesp. říz., stačí a ukládá soudu povinnost, by zřídil soupis pozůstalosti z úřadu, neohlížeje se na návrhy účastněných osob.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, R II 374/28.)

V pozůstalostním řízení po anglickém příslušníku nařídil soud první stolice inventuru a soudní odhad nemovitostí patřících do pozůstalosti. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Jde o mimořádnou dovolací stížnost podle § 16 nesp. říz., kterou lze podati, jak také činí stěžovatelé, jen pro zřejmý rozpor rozhodnutí se zákonem nebo se spisy nebo pro zmatečnost. Těchto předpokladů však v souzeném případě není. Nižší soudy uznaly, že jest zříditi soupis z úřadu také podle § 92 druhý odstavec, čis. 3 nesp. říz. Tomuto ustanovení zákona jest rozuměti tak, že již možnost pochybnosti o tom, zda nejsou splněny podmínky tohoto ustanovení, stačí a ukládá soudu povinnost (§ 2 čis. 7 a 10 nesp. říz.), by zřídil soupis pozůstalosti z úřadu neohlížeje se na návrhy účastněných osob tak, jak mu to nařizuje velící předpis § 92 druhý odstavec čis. 3 nesp. říz. (viz rozh. víd. nejvyš. soudu ze dne 9. června 1891 Gl. U. čis. 13.808). Že takováto možnost jest i v souzeném případě, vyplývá zřejmě z obsahu obou posledních vůlí zůstavitelových.

Čís. 8566.

Napaden-li v odvolání právní názor prvního soudu jen v určité právní otázce, musí se odvolací soud omeziti na přezkoumání této jediné právní otázky a nemůže se zabývati ostatními námitkami vznesenými v první stolici. K vývodům dovolání, pokud se zabývají těmito ostatními námitkami, nelze přihlédnouti.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1928, Rv II 309/28.)

Žalobě o zaplacení 4.800 Kč bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatel vznesl proti žalobnímu nároku námitky a procesní soud první stolice dospěl k úsudku, že tyto námitky nejsou opodstatněny až na námitku týkající se výše úroků a odsoudil dovolatele k zaplacení zažalovaných 4.800 Kč s 6% úroky ode dne 27. března 1927. V odvolání prohlásil